

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/95/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718203257
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3718203257.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. X, právne zastúpeného Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom, so sídlom Stred 60/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovaným 1/ C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX G. a 2/ A. H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX G., obaja zastúpení C. A. I., advokátom, so sídlom Centrum II 88, 018 41 Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 2.467,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. júna 2022, č. k. 4C/58/2018-230, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. žalobu v časti o uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi 1.101,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.101,93 eur od podania žaloby do zaplatenia zamietol a výrokom II. ustálil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 10,68 %, ktorú náhradu trov konania sú žalovaní 1/ a 2/ povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou a následnou zmenou žaloby sa žalobca domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy 2.467,52 eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v k. ú. E., a to stavby súp. č. XXX (odchovňa mladého dobytky), stavby súp. č. XXX (žumpa), stavby súp. č. XX (kravín), panelovej plochy A o výmere 326 m², panelovej plochy B o výmere 646 m², spevnenej plochy rampa C o výmere 92 m², spevnenej betónovej plochy D o výmere 46 m², prístupovej cesty E (ku kravínu) o výmere 196 m², prístupovej cesty F (poza kravín) o výmere 221 m², prístupovej cesty G (k odchovni) o výmere 128 m², prístupovej plochy H (k odchovni) o výmere 26 m² a prístupovej cesty I (ku kravínu a k odchovni) o výmere 347 m². Všetky tieto stavby, rampa, plochy a cesty sa nachádzajú na parcelách KNE č. XX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4.631 m², KNE č. XX/XXX, trvalý trávny porast o výmere 10.530 m² a KNE č. XX/X, trvalý trávny porast o výmere 7.642 m², všetky k. ú. E., ktorých podielovým spoluvlastníkom je žalobca. Žalovaní 1/ a 2/ užívajú pozemky, ktorých podielovým spoluvlastníkom je aj žalobca, bez právneho dôvodu, preto si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia. Žalovaní 1/ a 2/ v priebehu konania uznali, že v ich bezpodielovom spoluvlastníctve sú kravín súp. č. XX, žumpa súp. č. XXX, odchovňa mlad. dobytky súp. č. XXX, spevnená plocha rampa C o výmere 92 m² a spevnená betónová plocha D o výmere 46 m² a akceptovali výšku bezdôvodného obohatenia vo výške 1.365,59 eur. Žalovaní 1/

a 2/ však nesúhlasili s tým, že by užívali prilahlé plochy, a to panelovú plochu A o výmere 326 m², panelovú plochu B o výmere 646 m², prístupovú cestu E (ku kravínu) o výmere 196 m², prístupovú cestu F (poza kravín) o výmere 221 m², prístupovú cestu G (k odchovni) o výmere 128 m², prístupovú plochu H (k odchovni) o výmere 26 m² a prístupovú cestu I (ku kravínu a k odchovni) o výmere 347 m².

2. Súd prvej inštancie prvým rozsudkom č. k. 4C/58/2018-184 zo dňa 17.08.2021 žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.467,5 eur s príslušenstvom a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 5Co/2/2022-203 zo dňa 20.04.2022 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie čo do uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi 1.101,93 eur s príslušenstvom, spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že žalovaní 1/ a 2/ sú vlastníkami aj plôch a ciest A, B, E až I a zároveň nemožno v tejto časti priznať nárok titulom bezdôvodného obohatenia bez skúmania a preukázania, že žalovaní 1/ a 2/ v rozhodnom období reálne užívali stavby v ich vlastníctve a s tým spojené plochy a cesty A, B, E až I. Sporným medzi stranami aj po rozhodnutí odvolacieho súdu teda zostalo, či sú žalovaní 1/ a 2/ vlastníkami plôch a ciest A, B, E až I a či tieto plochy a cesty v rozhodnom období žalovaní 1/ a 2/ užívali. Po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie, súd prvej inštancie doplnil dokazovanie a vykonaným dokazovaním zistil, že plochy a cesty A, B, E až I nie sú evidované v katastri nehnuteľností. Bližšie nešpecifikované spevnené plochy boli predmetom prevodu vlastníckeho práva na žalovaných 1/ a 2/ v kúpnej zmluve zo dňa 22.03.2012. Žalovaní 1/ a 2/ v liste „ponuka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu“ zo dňa 13.08.2013 uvádzali, že sú vlastníkami ciest, ktoré sa nachádzajú na parcelách č. XX/X, XX/X J. XX/X, k. ú. E. a v prílohe tohto listu žalovaní 1/ a 2/ vlastnoručne farebne vyznačili ako svoje vlastníctvo aj „spevnené plochy (cesty)“. Súd mal ďalej za preukázané, že v decembri 1973 bola spoločnosťou J. vypracovaná technická správa k projektu ciest po hospodárskom dvore v obci E.. Konkrétne sa navrhli tri cesty, a to trasa A v dĺžke 223 m, ktorá mala slúžiť ako hlavný prístup do dvora JRD a ako hlavná obslužná komunikácia k odchovni mladého dobytky a navrhovanej kôlni, trasa B v dĺžke 298 m, ktorá mala slúžiť ako obslužná komunikácia ku kravínu a stodole a trasa C v dĺžke 169 m, ktorá mala slúžiť ako prístup k stodole a kravínu, ako spojovacia komunikácia medzi trasou A a trasou B. Rozhodnutím C. K. L. - M. L. L. G. zo dňa 23.07.1982 bola povolená stavba označená ako „N. G. E. B. E.“ podľa projektu J. G. O. a kolaudačným rozhodnutím C. K. L. - M. L. J. P. G. L. G. zo dňa 17.12.1982 bolo povolené užívanie stavby označenej ako „Cesty po hospodárskom dvore E.“, pričom v tomto rozhodnutí bolo uvedené, že stavba obsahuje cesty v trase A - 223 m, B - 298 m, C - 169 m a ide o spevnené plochy a odvodnenia povrchových vôd rigolmi.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451, ods. 1, 2 § 456, § 458 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov dospel súd k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie sumy 1.101,93 eur s príslušenstvom nie je dôvodná. V tomto smere súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 186/2018. Kľúčovými otázkami tohto konania bolo posúdenie, či v prípade plôch a ciest A, B, E až I ide o stavby a či sú žalovaní 1/ a 2/ vlastníkami týchto stavieb. Žalobca predložil súdu doklady, ktoré preukazujú, že v areáli hospodárskeho dvora v E. boli v roku 1982 povolené, vystavané a skolaudované stavby ciest na trase A v dĺžke 223 m (mala slúžiť ako hlavný prístup do dvora JRD a ako hlavná obslužná komunikácia k odchovni mladého dobytky), na trase B v dĺžke 298 m (mala slúžiť ako obslužná komunikácia ku kravínu a stodole), na trase C v dĺžke 169 m (mala slúžiť ako prístup k stodole, kravínu a ako spojovacia komunikácia medzi trasou A a trasou B). V zmysle technickej správy boli tieto cesty v trase A, B, C spevnené a vybudované z asfaltového koberca, obaľovaného štrkopiesku, štrkodrvy a štrkopiesku. Nakoľko tieto cesty na trase A, B, C boli povolené a skolaudované ako stavby, ide aj o stavby v občianskoprávnom zmysle, resp. ide o nehnuteľnosti v zmysle Občianskeho zákonníka. Žalobca síce preukázal, že stavby ciest na trase A, B, C, vymedzené v technickej správe z roku 1973, v rozhodnutí o stavebnom povolení z roku 1982 a kolaudačnom rozhodnutí z roku 1982, ktoré stavby sa nachádzajú na hospodárskom dvore v E., sú stavbami v občianskoprávnom zmysle a nehnuteľnosťami, uvedené však bez ďalšieho nemá význam pre toto konanie. Otázkou tohto konania bolo, či v prípade plôch a ciest A, B, E až I (tak ako boli vymedzené v znaleckom posudku Q. G.) ide o stavby (v občianskoprávnom zmysle). Na túto otázku však žalobca žiadnym spôsobom odpoveď nedal, keď nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by stotožňovali tieto dvojce množiny objektov nachádzajúcich sa na tom istom hospodárskom dvore v k. ú. E.. Zostalo tak nejasným, či stavby ciest na trase A, B, C a plochy a cesty A, B, E až I sú totožnými objektmi, prípadne čiastočne

totožnými objektmi, alebo ide o úplne iné objekty, ktoré sa len nachádzajú na tom istom hospodárskom dvore v E.. Aj po vykonanom dokazovaní zostali dve eventuality, a to, že plochy a cesty A, B, E až I sú stavbami v občianskoprávnom zmysle, prípadne plochy a cesty A, B, E až I nie sú stavbami. Napriek uvedenému je v oboch prípadoch rovnaký záver, že bezdôvodné obohatenie žalovaných 1/ a 2/ nevzniklo. V prípade, ak by plochy a cesty A, B, E až I boli stavbami (nehnuteľnosťami), na prevod vlastníctva k nim by sa vyžadoval okrem zmluvy o prevode vlastníctva aj vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Podľa právneho názoru krajského súdu však z kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2012, ktorou mali byť na žalovaných 1/ a 2/ prevedené o. i. aj príslušenstvo stavieb a spevnené plochy, bližšie nevyplýva, aké konkrétne plochy a cesty to boli, na akých parcelách sa nachádzali a v akom rozsahu boli prevádzané. Preto na základe tejto kúpnej zmluvy nemohlo byť prevedené vlastníctvo k plochám a cestám A, B, E až I na žalovaných 1/ a 2/, bez vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ v liste „Ponuka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu“ zo dňa 13.08.2013 uvádzali, že sú vlastníkami ciest, ktoré sa nachádzajú na parcelách č. XX/X, XX/X J. XX/X, k. ú. E. a v prílohe tohto listu vyznačili ako svoje vlastníctvo aj „spevnené plochy (cesty)“, ešte neznamená, že vlastníkami plôch a ciest A, B, E až I aj skutočne sú žalovaní 1/ a 2/. Žalobca nepreukázal vlastníctvo žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k plochám a cestám A, B, E až I vzhľadom na názor Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého sa bezdôvodne obohacuje na úkor vlastníka pozemku len vlastník stavby, pričom žalovaní 1/ a 2/ nie sú vlastníkami plôch a ciest A, B, E až I a nie sú tak pasívne vecne legitimovaní na vydanie žiadaného bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ by plochy a cesty A, B, E až I neboli stavbami v občianskoprávnom zmysle, je určujúci právny názor odvolacieho súdu, že nemožno uznať nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia bez skúmania a preukázania, či žalovaní 1/ a 2/ v rozhodnom období reálne užívali stavby v ich vlastníctve a s tým spojené plochy a cesty A, B, E až I. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaní 1/ a 2/ sporné plochy v rozhodnom období užívali. Súd dospel k záveru, že v prípade, ak plochy a cesty A, B, E až I nie sú stavbami v občianskoprávnom zmysle, nebol v konaní preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných 1/ a 2/. Vzhľadom na uvedené, súd žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov pod cestami a plochami A, B, E až I zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata 2.467,52 eur. Žalobca bol úspešný čo do zaplata 1.365,57 eur a neúspešný čo do zaplata 1.101,93 eur. Úspech žalobcu tak predstavuje 55,34 % a úspech žalovaných 1/ a 2/ predstavuje 44,66 %. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 10,68 %. Povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania uložil súd žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobca a žalovaní 1/ a 2/.

5. Žalovaní 1/ a 2/ podali odvolanie proti výroku II. o trovách konania a žiadali rozhodnutie súdu v tejto časti zmeniť a žalobcu zaviazat' k náhrade trov konania vzniknutých žalovaným v rozsahu 100 %. Nesúhlasili s tým, aby žalobcovi nahradili trovy konania v rozsahu 10,68 %, keď napadnutý výrok II. nie je v súlade s obsahom spisového materiálu a ustanovením právneho predpisu. Súd prvej inštancie zdôvodnil výrok II. o trovách konania použitím § 255 ods. 2 CSP. Uvedeným zákonným ustanovením sa súd prvej inštancie dôsledne neriadil, resp. tento právny predpis nesprávne aplikuje, keď v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie dňa 30.06.2022 bolo predmetom konania zaplata čiastky 1.101,93 eur s príslušenstvom. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že výrokom I. súd zamietol žalobu v celej aktuálne uplatnenej čiastke, úspech žalovaných vo veci predstavuje 100 %.

6. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu nepovažuje za správne a spravodlivé. Súd prvej inštancie považoval okrem právneho názoru krajského súdu za rozhodujúci právny názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 186/2018. Súd sa v tejto nadväznosti zaoberal okrem skúmania vlastníckeho práva spevnených plôch A, B, E až I aj právnym posúdením ďalších otázok, ktoré nie sú tak, ako závery o vlastníctve týchto spevnených plôch zodpovedané správne a ich posúdenie analogicky zakladá nesprávne rozhodnutie veci. Súd za podstatné pre rozhodnutie skúmal, či v prípade plôch a ciest A, B, E až I sa jedná o stavby v občianskoprávnom zmysle a či žalovaní 1/ a 2/ sú ich vlastníkami. Na preukázanie opodstatnenosti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov titulom umiestnenia stavieb a ciest/spevnených plôch vo vlastníctve žalovaných, žalobca predložil súdu ďalšie doklady, z ktorých preukázateľne vyplýva, že v areáli E. B. E. boli v roku 1982 povolené, vystavané a skolaudované stavby ciest na trase A, B a C, pričom

túto riadnym spôsobom povolenú, vystavanú a skolaudovanú stavbu v areáli hospodárskeho dvora E., súčasne okrem ciest A, B, C, zahŕňajú aj spevnené plochy (cesty trasa A-223 m, B-298 m, C-169 m, spevnené plochy a odvodnenie povrchových vôd). Samotná technická správa obsahuje okrem priečného profilu ciest aj priečny profil spevnených plôch v presne vymedzenom stavebnom zložení, tvoreného z asfaltového jednovrstvového koberca o hr. 4 cm, štrkopiesku obalovaného o hr. 5 cm, štrkodrvy hr. 10 cm a štrkopiesku hr. 10 cm, čo spolu predstavuje ďalších takmer 30 cm. Je teda nepochybný záver, že sa jedná o stavby spojené so zemou pevným základom, a teda v prípade spevnených plôch v tomto dvore sa jedná o stavbu v zmysle občianskoprávných predpisov. Keďže sa v prípade spevnených plôch v tomto dvore jedná o stavbu, je vyriešená s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 186/2018 aj otázka užívania danej nehnuteľnosti, ktorým sa rozumie samotné umiestnenie stavby na cudzom pozemku a nie jej reálne užívanie alebo to, komu užívanie takejto stavby umiestnenej na cudzom pozemku poskytuje zisk, či iný prospech (rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3Cdo 40/1993). Žalobca tak užívanie týchto nehnuteľností preukazovať nemusí, nakoľko to v danom prípade nie je podstatné. Ak súd konštatoval, že žalobca nepreukázal, že spevnené plochy A, B, E až I sa zhodujú s objektmi (stavbami ciest) v hospodárskom dvore A, B, C, tak jedná sa o ten istý a totožný areál, kde je od roku 1982 skolaudovaná len jediná stavba, a to stavba ciest A, B, C, spevnených plôch vrátane odvodnenia povrchových vôd, a teda o iné cesty a spevnené plochy riadne povolené, vystavané a skolaudované v tomto areáli E. B. E. sa jednať ani nemôže. Skutočnosť, že sa v prípade spevnených plôch A, B, E až I jedná o stavbu (účelovú komunikáciu) v určitom stavebnotechnickom zložení, uviedol vo svojom odbornom vyjadrení aj znalec Q. R.. Žalobca už nemá akým spôsobom preukázať danú skutočnosť, že sa jedná o totožné cesty a spevnené plochy v predloženom kolaudačnom rozhodnutí z roku 1982 so spevnenými plochami a cestami A, B, E až I, pričom pre takéto posúdenie nie je vyžadujúca presná špecifikácia ani konkrétna výmera, nakoľko ju neobsahuje ani samotné kolaudačné rozhodnutie, či stavebné povolenie a nevyplýva to ani zo zakreslenia na katastrálnej mape. V čase výstavby a následnej kolaudácie stavby zahŕňajúcej aj spevnené plochy platil zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností, ktorý bol následne zrušený zákonom č. 266/1992 Zb. o katastri nehnuteľností. Až v tomto zákone bola zakotvená dovtedy chýbajúca právna úprava evidencie takýchto nehnuteľností, ktorá v § 3 ods. 1 písm. b) bod 3 ustanovovala, že v katastri sa evidujú stavby spojené so zemou pevným základom, ktorým súpisné číslo udelené nebolo, pričom tieto stavby sa evidujú len zobrazením na katastrálnych mapách, úpravu ktorú v pozmenenom znení obsahuje aj súčasný zákon č. 162/1995 Z. z. katastrálny zákon. Z uvedeného vyplýva, že takýmto stavbám (cesty a spevnené plochy) sa za vtedajšej právnej úpravy nepridelovalo súpisné číslo a taktiež sa takéto stavby ani nezapisovali do katastra nehnuteľností. Evidovali sa len spôsobom zakreslenia v katastrálnej mape, čo žalobca preukázal. Keďže sa takéto stavby (cesty a spevnené plochy), ktorým nebolo pridelené súpisné číslo, evidovali len v súbore geodetických informácií, žalobca nesúhlasil s názorom súdu, že na prevod vlastníctva k spevneným plochám A, B, E až I sa vyžaduje okrem zmluvy o prevode vlastníctva aj vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Z dôvodu vyššie uvedeného vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k spevneným plochám A, B, E až I, je vylúčený a jediným pravým nadobúdacím titulom k nim je zavkladovaná kúpna zmluva na stavby so súpisným číslom, príslušenstvo a spevnené plochy zo dňa 22.03.2012. Súd nesprávne posúdil, že z kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2012 nevyplýva, aké konkrétne plochy a cesty to boli, na akých parcelách sa nachádzali a v akom rozsahu boli prevedené. Žalovaní 1/ a 2/ mali vôľu nadobudnúť a aj nadobudli všetky spevnené plochy v predmetnom areáli E. B. E. bez toho, aby sa špecifikácia ich rozsahu a výmera konkretizovali, nakoľko tieto neboli špecifikované výmerou, rozsahom a ani inou identifikáciou v kolaudačnom rozhodnutí z roku 1982, v stavebnom povolení, či v technickej správe. Nemôže obstať subjektívne posúdenie súdu o dôkaze (Ponuka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 13.08.2013) predloženom žalobcom, ktorý je vyhotovený osobne žalovaným 1/ a 2/, viac ako rok po podpise kúpnej zmluvy, že farebné vyznačenie spevnených plôch, ktoré sa nachádzajú na parcelách 27/1, 27/6 a 27/3, k.ú. E., ešte neznamená, že títo aj skutočné sú vlastníkami plôch a ciest A, B, E až I. Súd sa s týmito tvrdeniami a zakreslením na katastrálnej mape vysporiadal nedostatočným spôsobom a nič to nemení na skutočnosti, že žalovaní 1/ a 2/ všetky tieto spevnené plochy a cesty, ktoré sa nezapisujú do katastra nehnuteľností, ale len evidujú zakreslením v katastrálnej mape, nadobudli do svojho vlastníctva, a to nadobúdacím titulom, zavkladovanou kúpnu zmluvou, ktorej predmetom prevodu sú aj spevnené plochy, čo následne žalovaní deklarovali Ponukou zo dňa 13.08.2013. V zmysle § 28 ods. 2 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 79/1996 Z. z. bolo ustálené, že cestné teleso a ani iná spevnená plocha nie je predmetom evidovania v súbore popisných informácií na liste vlastníctva, tieto nemožno zapísať na základe geometrického plánu a ostatných dôkazných materiálov ako stavbu. Nie je možné vyžadovať ani špecifikáciu ciest a spevnených plôch ako je to

v prípade nehnuteľností evidovaných v súbore popisných informácií katastra, ak súbor geodetických informácií tieto údaje neobsahuje a už vôbec nie vyžadovať vklad do katastra nehnuteľností na podklade zmluvy. Nie je možné tvrdiť, že pri prevode ciest a spevnených plôch na žalovaných malo byť uvedené parcelné číslo, keď podľa snímky z katastrálnej mapy tieto spevnené plochy a cesty na zobrazení z katastrálnej mapy nemajú žiadne vlastné parcelné číslo, ani mapovú značku, kód a druh pozemku. To vyplýva z dobových súvislostí spôsobu zápisu tohto typu nehnuteľností do evidencie nehnuteľností a následne do katastra nehnuteľností. V danom prípade existuje len snímka z katastrálnej mapy bez doplňujúcich informácií v zmysle Vyhlášky č. 79/1996 Z. z. Ak tieto informácie nie sú uvedené v snímke z katastrálnej mapy, nemôže súd tvrdiť, že mali byť obsiahnuté v zmluve. Stav, ktorý existoval pred účinnosťou Vyhlášky č. 461/2009 bol zachovaný v tom smere, že v § 20 ostala evidencia nehnuteľností v súbore geodetických informácií zobrazením na katastrálnej mape. Údaje o stavbe sú uvedené výlučne v súbore popisných informácií v rozsahu podľa § 7 až 16 Vyhlášky č. 461/2009, kde cestné telesá a ani iné spevnené plochy nepatria. V danom prípade žalovaní platne nadobudli vlastníctvo k cestám a všetkým spevneným plochám už na podklade uzavretej kúpnej zmluvy, čo je preukázané aj Ponukou zo dňa 13.09.2013. Je preukázané, že príloha Ponuky zo dňa 13.09.2013, kde žalovaní graficky znázornili rozsah vlastníctva (a to aj všetky cesty a spevnené plochy), koreluje so snímkou z katastrálnej mapy predloženou žalobcom, toto grafické znázornenie a aj snímka z katastrálnej mapy sú totožné so znaleckým posudkom Ing. Polku. Žalobca uniesol dôkazné bremeno, čo do titulu, rozsahu a spôsobu nadobudnutia vlastníctva žalovanými, ako aj to, že cesty a plochy A, B, E až I sú nehnuteľnosťami podľa Občianskeho práva. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 1.101,93 eur s príslušenstvom.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

8. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.101,93 eur s príslušenstvom titulom neoprávneného užívania jeho pozemku (ako podielového spoluvlastníka) žalovanými 1/ a 2/ ako nedôvodnú zamietol, keď nebolo v spore preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ sú vlastníckymi spevnených plôch, resp. prístupových ciest A, B, E až I vymedzených v znaleckom posudku č. 21/2019, a že v rozhodnom období žalovaní 1/ a 2/ skutočne pozemok žalobcu užívali.

10. Posúdenie, či medzi stranami ide o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy vyjadrenej v § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať tomu, na úkor koho ho získal (§ 456 Občianskeho zákonníka). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 Občianskeho zákonníka).

11. V súdnej praxi boli riešené viaceré prípady vydania bezdôvodného obohatenia titulom užívania cudzej nehnuteľnosti (pozemku) bez nájomnej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného užívaním cudzej veci je peňažná suma, ktorá zodpovedá sumám vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie veci i s prihliadnutím na druh právneho dôvodu (zmluvného typu alebo vecného práva k cudzej veci), ktorým sa spravidla zakladá právo užívania vzhľadom na jeho rozsah a spôsob, najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, kedy sa výška náhrady porovnáva s obvyklou hladinou nájomného, ktoré by bol nájomca povinný plniť za normálnych okolností, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy. Súdnou praxou bola zodpovedaná otázka, v čom spočíva užívanie pozemku, keď je na ňom postavená stavba vo vlastníctve osoby odlišnej od vlastníka pozemku. Pod týmto pojmom je potrebné rozumieť umiestnenie samotnej stavby na cudzí pozemok. Jej samotné umiestnenie totiž bráni vlastníkovi pozemku, tento užívať riadnym spôsobom. K obohateniu vlastníka stavby potom dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo.

Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či, prípadne komu, prináša užívanie stavby zisk. Poskytnuté plnenie je plnením bez právneho dôvodu a bezdôvodne sa teda obohatil ten, kto je vlastníkom stavby na cudzom pozemku. Je potrebné si uvedomiť, že pod „užívaním cudzieho pozemku“ je potrebné v tomto prípade chápať jeho zastavanie cudzou stavbou (nie užívanie samotnej stavby).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom parcely KNE č. XX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4.631 m² a parcely KNE č. XX/XXX, trvalý trávny porast o výmere 10.530 m², k. ú. E., s podielom 10/16, zapísaných na LV č. XXX a podielovým spoluvlastníkom parcely KNE č. XX/X, trvalý trávny porast o výmere 7.642 m², k.ú. E., s podielom 1/2, zapísanej na LV č. XXX. Žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi stavby súp. č. XX (kravín) stojacej na parcele č. XXX, stavby súp. č. XXX (žumpa) stojacej na parcele č. XXX/X a stavby súp. č. XXX (odchovňa mladého dobytky) stojacej na parcele č. XXX/X, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. E.. Zo znaleckého posudku č. 21/2019 zo dňa 29.09.2019 vyplývalo, že stavba súp. č. XXX (odchovňa mladého dobytky) sa nachádza na parcele č. XX/X, ďalej stavba súp. č. XXX (žumpa) a stavba súp. č. XX (kravín) sa nachádzajú na parcele KNE č. XX/XXX, ďalej na parcele KNE č. XX/X sa nachádza panelová plocha A o výmere 326 m², na parcelách KNE č. XX/X J. XX/XXX sa nachádza panelová plocha B o výmere 646 m² a prístupová plocha H (k odchovni) o výmere 26 m², ďalej na parcele č. XX/XXX sa nachádza spevnená plocha rampa C o výmere 92 m², spevnená betónová plocha D o výmere 46 m², prístupová cesta E (ku kravínu) o výmere 196 m², prístupová cesta F (poza kravín) o výmere 221 m², prístupová cesta G (k odchovni) o výmere 128 m² a prístupová cesta I (ku kravínu a k odchovni) o výmere 347 m². Po tom, ako žalovaní 1/ a 2 uznali časť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu vlastníckeho práva žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k stavbe súp. č. XX kravín, stavbe súp. č. XXX žumpa, stavbe súp. č. XXX odchovňa zapísaných na LV č. XXX a vo vzťahu k spevnenej ploche, rampa C a spevnenej betónovej ploche D, predmetom konania ostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovaným vo vzťahu k spevneným plochám, resp. prístupovým cestám A, B, E až I vymedzených v znaleckom posudku č. 21/2019. Po zrušení a vrátení prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom, súd prvej inštancie doplnil dokazovanie, z ktorého vyplývalo, že rozhodnutím C. K. L. - M. L. L. G. zo dňa 23.07.1982 bola povolená stavba „N. G. E. B. E.“ podľa projektu J. G. O. a kolaudačným rozhodnutím C. K. L. - M. L. J. P. G. L. G. zo dňa 17.12.1982 bolo povolené užívanie stavby „N. G. E. B. E.“, pričom v tomto rozhodnutí bolo uvedené, že stavba obsahuje cesty v trase A - 223 m, B - 298 m, C - 169 m a ide o spevnené plochy a odvodnenia povrchových vôd rigolmi.

13. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca nepreukázal vznik bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k spevneným plochám a cestám A, B, E až I vymedzených v znaleckom posudku č. 21/2019, žalobca tak neunesol dôkazné bremeno. Odvolací súd poukazuje na svoje predchádzajúce závery prijaté v zrušujúcom rozhodnutí (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k 5Co/2/2022-203) a v celom rozsahu na ne odkazuje. Žalobca v odvolaní namietal, že spevnené plochy A, B, E až I sú totožné s cestami označenými ako A, B, C v Rozhodnutí o povolení stavby zo dňa 23.07.1982 a v Kolaudačnom rozhodnutí zo dňa 17.12.1982 a v čase uvedenej výstavby a kolaudácie stavby v roku 1982 zahŕňajúcej aj spevnené plochy neplatil súčasný katastrálny zákon, ale zákon č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností a následne zákon č. 266/1992 Zb. o katastri nehnuteľností v SR, pričom za danej predchádzajúcej úpravy sa k takýmto stavbám (cestám a spevneným plochám) sa neprideľovali súpisné čísla a takéto stavby sa ani nezapisovali do katastra nehnuteľností, evidovali sa len spôsobom zakreslenia v katastrálnej mape v súbore geodetických informácií. Na základe uvedeného žalobca namietal, že vklad vlastníckeho práva do

katastra nehnuteľností k spevneným plochám A, B, E až I vymedzených v znaleckom posudku č. 21/2019 je vylúčený a jediným nadobúdacím titulom k nim je zavkladovaná kúpna zmluva zo dňa 22.03.2012, ktorej predmetom prevodu boli stavby spolu s príslušenstvom a spevnenými plochami, čo žalovaní 1/ a 2/ deklarovali aj v Ponuke na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 08.08.2013. Odvolací súd sa s uvedenými odvolacími námietkami žalobcu nestotožnil a považuje ich za nedôvodné. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že predmetom kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.03.2012 medzi C. H. ako predávajúcim a žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi boli stavby, a to súp. č. XX na parcele č. XXX (kravín), súp. č. XXX na parcele č. XXX/X (žumpa), súp. č. XXX na parcele č. XXX/X (odchovňa mladého dobytka), s príslušenstvom (a to okrem iného žumpa s kanalizáciou napojenou na predmetnú stavbu, betónová plocha) a spevnené plochy. Z predmetnej kúpnej zmluvy nevyplýva a ani nie je presne špecifikované, ktoré spevnené plochy (prístupové cesty) nachádzajúce sa na parc. KNE č. XX/XXX, parc. KNE č. XX/XXX a parc. KNE č. XX/X a v akom rozsahu boli predmetom zmluvného prevodu vlastníckeho práva spolu so stavbami (kravín, odchovňa mladého dobytka, žumpa), pričom nemožno jednoznačne konštatovať a ustáliť, že išlo o spevnené plochy a cesty A, B, E až I vymedzené v znaleckom posudku č. 21/2019, ktoré sú predmetom posúdenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Samotné uvedenie slovného spojenia „spevnené plochy“ v kúpnej zmluve je nedostačujúce, nepresné a abstraktné. Uvedený záver o nadobudnutí vlastníckeho práva k spevneným plochám a cestám A, B, E až I nevyplýva ani z Technickej správy z roku 1973, Rozhodnutia C. K. L., M. L. L. G., o povolení stavby zo dňa 23.07.1982 a ani z Kolaudačného rozhodnutia C. K. L. L. G., odboru výstavby a územného plánovania zo dňa 17.12.1982, nakoľko v areáli E. B. L. E. boli v roku 1982 povolené, vystavané a skolaudované stavby ciest na trase A v dĺžke 223 m (hlavný prístup do dvora JRD a hlavná obslužná komunikácia k odchovni mladého dobytka a navrhovanej kôlni), trase B v dĺžke 298 m (obslužná komunikácia ku kravínu a stodole) a trase C v dĺžke 169 m (prístup k stodole, kravínu a spojovacia komunikácia medzi trasou A a trasou B). Tieto trasy (cesty) označené ako A, B, C v zmysle rozhodnutia o stavebnom povolení a kolaudačného rozhodnutia nie sú zhodné, a to ani výmerou, so spevnenými plochami a cestami vymedzenými znaleckým posudkom č. 21/2019, a to panelová plocha A o výmere 326 m², panelová plocha B o výmere 646 m², prístupová cesta E o výmere 196 m², prístupová cesta F o výmere 221 m², prístupová cesta G o výmere 128 m², prístupová plocha H o výmere 26 m² a prístupová cesta I o výmere 347 m² nachádzajúcich sa na parcelách KNE č. XX/X J. XX/XXX. Neobstojí tak námietka žalobcu, že spevnené plochy a cesty A, B, E až I uvedené v znaleckom posudku č. 21/2019 sú totožné s trasami (cestami) označenými ako A, B, C v zmysle rozhodnutia o stavebnom povolení a kolaudačného rozhodnutia. Vzhľadom na prijaté závery žalobca nepreukázal, že žalovaní 1/ a 2/ sú vlastníckymi prístupových ciest a spevnených plôch A, B, E až I vymedzených v znaleckom posudku č. 21/2019, pričom ani namietaná Ponuka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 13.08.2013, v ktorej je obsiahnuté vyjadrenie žalovaných, že sú vlastníckymi spevnených plôch, nepreukazuje bez ďalšieho nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným spevneným plochám a cestám. Odvolací súd má za to, že žalobca v konaní nepreukázal ani tú skutočnosť, že žalovaní v rozhodnom období reálne užívali stavby v ich vlastníctve (kravín, odchovňa mladého dobytka, žumpa) zapísané na LV č. XXX spolu s prístupovými cestami a spevnenými plochami A, B, E až I podľa znaleckého posudku č. 21/2019, čo nevyplývalo ani zo zápisnice o obhliadke na mieste samom dňa 29.05.2019, kedy znalec nevedel bez pochybností jednoznačne prijať záver o užívaní predmetných stavieb vo vlastníctve žalovaných a s tým spojenými prístupovými cestami a spevnenými plochami v rozhodnom období. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.101,93 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia bol nedôvodný.

14. Čo sa týka výroku II. o náhrade trov konania, aktuálne je úprava tejto otázky v prípade čiastočného úspechu vo veci (o aký išlo v tomto prípade) predmetom ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Nakoľko odvolací súd prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie bol povinný v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodnúť o náhrade trov celého konania. V preskúmvanej veci sa žalobca domáhal proti žalovaným zaplatenia sumy 2.467,52 eur titulom bezdôvodného obohatenia, pričom žalobca bol úspešný len čo do sumy 1.365,57 eur (čo predstavuje úspech 55,34 %) a žalovaní 1/ a 2/ boli úspešní čo do sumy 1.101,93 eur (čo predstavuje úspech 44,66 %). Žalobca tak bol celkovo v konaní úspešný v rozsahu 10,68 % (55,34 % - 44,66 %), preto súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 10,68 %.

15. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalobcu obsiahnutými v odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. P. XX/XXXX).

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní nemala úspech žiadna zo strán sporu, nakoľko ani odvolaniu žalobcu a ani odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ nebolo vyhovené, preto bolo rozhodnuté tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).